

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
סוכה-סוכה	מימרא	[בית שמאי]												
סוכה ישנה, בית שמאי פוסלין	מכשירין.	בית הלל:												
ואיזו היא סוכה ישנה? כל שעשאה קודם להג שלשים יום. אבל אם עשאה לשם חג, אפילו מתחילת השנה - כשרה.	מאי טעמא דבית שמאי?													
אמר קרא (ויקרא כג) חג הסוכות שבעת ימים לה' - סוכה העשויה לשם חג בעינין.	ובית הלל?													
ההוא מיבעי ליה לכדרב ששת.	[בית הלל]													
מנין לעצי סוכה שאסורין כל שבעה - תלמוד לומר חג הסוכות שבעת ימים לה'.	דאמר רב ששת משום רבי עקיבא:													
כשם שחלל שם שמים על החגיגה כך חל שם שמים על הסכה, שנאמר חג הסוכות שבעת ימים לה', מה חג לה' - אף סוכה לה'.	ותניא, רבי יהודה בן בתירה:													
ובית שמאי נמי מיבעי ליה להכין?	אין הכי נמי.													
אלא מאי טעמיהו דבית שמאי														
כתיב קרא אחרינא: (דברים טז) חג הסכת תעשה לך שבעת ימים - סוכה העשויה לשם חג בעינין.	[בית שמאי]													
ובית הלל?														
ההוא מיבעי ליה לעושין סוכה בחולו של מועד.	[בית הלל]													
ובית שמאי?														
סבירא להו כרבי אליעזר	[בית שמאי]													
אין עושין סוכה בחולו של מועד.	דאמר: [רבי אליעזר]													
ובית הלל לית להו דרב יהודה אמר רב?														
עשאה מן הקוצין ומן הנימין ומן הגרדין - פסולה, מן הסיסין - כשרה.	דאמר רב יהודה אמר רב:													
כי אמריתה קמיה דשמואל אמר לי:	[רב יהודה]													
אף מן הסיסין נמי פסולה, דבעינן טויה לשמה.	[שמואל]													
הכי נמי, נבעיא סוכה עשויה לשמה														
שאני התם - דאמר קרא (דברים כב) גדלים תעשה לך - לך לשם חובך.														
הכא נמי חג הסכת תעשה לך לך - לשם חובך.														
ההוא מיבעי ליה למעוטי גזולה.														
התם נמי מיבעי ליה למעוטי גזולה.														
התם כתיב קרא אחרינא: (במדבר טו) ועשו להם - משלהם.														
העושה סוכתו תחת האילן - כאילו עשאה בתוך הבית.														
סוכה על גבי סוכה - העליונה כשרה והתחתונה פסולה.	[ת"ק]													
אם אין דיוורין בעליונה - התחתונה כשרה.	רבי יהודה:													

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
סוכה-סוכה	מימרא												
לא שנו אלא באילן שצלתו מרובה מחמתו, אבל חמתו מרובה מצלתו - כשרה.	רבא:											■	◊
ממאי												^	
כאילו עשאה בתוך הבית	מדקתני:											■	!
למה לי למיתני כאילו עשאה בתוך הבית? ליתני פסולה												⚡	!
אלא הא קמשמע לן: דאילן דומיא דבית, מה בית - צלתו מרובה מחמתו, אף אילן - צלתו מרובה מחמתו.												!	!
וכי חמתו מרובה מצלתו מאי הוי? - הא קא מצטרף סכך פסול - בהדי סכך כשך													⚡
בשחבטן.	רב פפא:												!
אי בשחבטן, מאי למימרא?													⚡
מהו דתימא: ניגזור היכא דחבטן אטו היכא דלא חבטן, קא משמע לן דלא גזרינן.													!
הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקיסוס, וסיכך על גבן - פסולה. ואם היה סיכוך הרבה מהן, או שקצצן - כשרה.	הא נמי תנינא:											■	⚡
היכי דמי?												^	⚡
אילימא בשלא חבטן												!	⚡
הא קא מצטרף סכך פסול עם סכך כשר												⚡	⚡
אלא לאו - כשחבטן, ושמע מינה דלא גזרינן												!	⚡
מהו דתימא: הני מילי - בדיעבד, אבל לכתחילה לא, קא משמע לן.													!
סוכה על גבי סוכה וכו'.													■
(ויקרא כג) בסכת תשבו - ולא בסוכה שתחת הסוכה, ולא בסוכה שתחת האילן, ולא בסוכה שבתוך הבית.	תנו רבנן:												■
אדרבה, בסוכות תרתי משמע													⚡
בסכת כתיב.	רב נחמן בר יצחק:												!
פעמים ששתיהן כשירות, פעמים ששתיהן פסולות, פעמים שתחתונה כשרה והעליונה פסולה, פעמים שתחתונה פסולה והעליונה כשרה.	רבי ירמיה:												■
פעמים ששתיהן כשירות, היכי דמי													^
כגון שתחתונה חמתה מרובה מצלתה, והעליונה צלתה מרובה מחמתה, וקיימא עליונה בתוך עשרים.													!
פעמים ששתיהן פסולות, היכי דמי													^
כגון דתרווייהו צלתן מרובה מחמתן, וקיימא עליונה למעלה מעשרים אמה.													!
פעמים שתחתונה כשרה והעליונה פסולה, היכי דמי													^
כגון שהתחתונה צלתה מרובה מחמתה, ועליונה חמתה מרובה מצלתה, וקיימי תרווייהו בתוך עשרים.													!